

கூழந்தைகள், சிறுவர் சிறுமியர், மாணவ மாணவியர், புதின்பருவத்தினர் அனைவரையும் கூழந்தைகள் என்ற பொதுப்பெயரில் அழைக்கலாம். சில கூழந்தைகள் பள்ளிக்கூடம் திறக்கும் போது மகிழ்கின்றனர். பல, கோட விடும்முறை இன்னும் தொடராதா? ஏனென்கி முன்னுமுன்னுப்புடன் வகுப்பை தொடங்குகின்றனர். பள்ளி சமூகம் பழகிக்கொள்ள அதிக நாட்கள் எடுக்கும் பிள்ளைகள் மிகவும் மோசமாக மாட்டிக்கொள்பவர்களான உளவியல் மருத்துவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இவர்கள் எவ்வளவு வடிக் உணர்வுள்ளவர்கள் என்றால், அவர்கள் சமீப பத்தகக் கோளாறு என்ற உளவியல் சிக்கலில் மூழ்கியுள்ளார்கள் என்று உளநல மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர். கூழந்தைகள் மற்றும் வயது வந்தவர்களிடையே இந்த சமீப பத்தகக் கோளாறு பரவி வருகிறது என்று இவர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

இயல்பான வடிக் மனநோயாக மாறக்கூடும் என்று எண்ணும்போது வியப்பாகவும் கூழப்பமாகவும் உள்ளது. இளைஞர் ஒருவர் அமெரிக்காவாக யாருடனும் பழகாதவராக இருந்தால் உளவியல் மருத்துவர் அவருக்கு சமீப பத்தகக் கோளாறு நோய் உள்ளது என்று சிகிச்சைக்கு பரிந்துரை செய்வார்.

அமெரிக்க கூழந்தைகளிடம் வடிக் எவ்வளவு பரவலாக இருக்கிறது என்றால் 42 விழுக்காடு அமெரிக்க கூழந்தைகள் பொதுவாக வடிக் தை வளிக்காட்டாகின்றனர். ஆய்வின்படி, இந்த வடிக் குணம் வயது கட்டக்கூட அதிகமாகிறது. கல்லூரி வயதின் போது 51 விழுக்காடு இளைஞர்களும் 43 விழுக்காடு இளம்பெண்களும் தங்களையே வடிக் மிகுந்தவர்களாகவும் பட்டப்பிப்பு வயதின் போது 50 விழுக்காடு இளைஞர்களும் 48 விழுக்காடு இளம்பெண்களும் தங்களையே வடிக் மிகுந்தவர்களாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். எட்டுபதில் ஒருவராவது இது தொடர்பான மருத்தவ சிகிச்சை தேவைப்படுபவராக இருக்கிறார் என உளவியல் மருத்துவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

Written by

Friday, 01 August 2008 14:53 -

பெற்றோரில் பலர் இவ்வகையான வடிக் கம் சமூகநிலையால் அமவைது என்கின்றனர். இத்தகைய உணர்வை பாதகமற்றதாக ஆய்வுகள் கற்றுக்கின்றன. வடிக் கப்படும் குழந்தைகளிடம் சூரக்கின்ற கார்டிசோல் (cortisol) எனும் கார்ட்மோன் அதாவது இயக்குநீரின் அளவு இதர அதே வயதுடைய குழந்தைகளை விட குறைவாக உள்ளது என, பிரிட்டன் பொருளாதார சமீக ஆய்வு அவை உதவியுடன் நடத்திய ஆய்வில் ஜூலி டர்னர்-கோப் (Julie Turner-Cobb) என்ற ஆய்வாளர் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் இத்தகைய இயக்குநீர் சூரக்கும அளவு மாற்றத்தால் பாதிப்பில்லை என்கிறார்.

இப்படி அதிக பாதிப்பில்லாமல் இருக்கும்பொது உளநல மருத்துவர்கள் எவ்வாறு இதனை நோயாக கொள்ளலாம் என்ற கேள்வி மலேலோங்குகிறது. உளவியல் பற்றிய அடிப்படை கையேடான மனநலக்கோளாறு நோயறிதல் மற்றும் புள்ளிவிபர கையேடே பெரும்பாலும் உளநல மருத்துவர்களுக்கான அடிப்படை கையேடாக உள்ளது. 1980 இல் வெளியிடப்பட்ட இக்கையேட்டின் மீண்டும் புதிப்பில், உணவகங்களில் தனியாக சாப்பிட பயப்படுவோர் பொது கழிவறைகளை பயன்படுத்த தவிர்ப்பவர்கள் அல்லது எதையாவது எழுதும்போது கைநடங்குவதை குறித்து கரிசனை கொள்பவர்கள் ஆகியோர் "சமீக பயம்" என்று அந்நாளில் அழகைக்கப்பட்ட உளநல சிக்கலுடையவர்கள் என்று கிறியது. இவ்வரையறைகளை மழலையர் பள்ளி சிலல்லும், கழிவறை பயன்படுத்த பழக்கப்படாத, உண்ணப்பழகி கொண்டு தத்தி நடக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு பயன்படுத்த முடியாது. ஏனவோ 1987 இல் ஆவணத்தின் மீண்டும் புதிப்பின் திருத்திய வடிவம் பள்ளிப்பரவ குழந்தையின் முன் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் பொருந்துகின்ற அளவிலான விரிவான அறிகுறிகளின் பட்டியலை வெளியிட்டது. நாம் தவறாக எதையாவது சொல்லி விடுவோமோ என்ற கரிசனை பொதுவாக உலகில் அனைவருக்கும் உண்டு. இதையும் அறிகுறிகளில் இணைத்துக் கொண்டது கையேடு.

ஆளமை வளர்ச்சி தொடர்பான புத்தகங்கள், கட்டுரைகள் போன்றவை தேர்வு பதட்டம், கரும் பலகையில் எழுத வறும்பு, குழுவின் விளையாட்டுகளை புறக்கணித்தல் என வெளிப்பாட்டு வரையறைகளை விரிவாக்கின. இத்தகைய இளகிய வரையறைகள் அதிக நோயறிதலுக்கு கொண்டு சனிற்து. சமீக பதட்ட கோளாறு என்பது ஏதோ சாதாரண சளியை போல துவக்கப்பள்ளி குழந்தைகளிடையே பரவுவதாக எண்ணும் அளவுக்கு இந்த வரையறைகள் விரிவாக இருந்தன. சமீக பதட்ட கோளாறு பற்றி மக்களிடையே பரவலான அறிதல் ஏற்பட்ட நிலையில் இது தொடர்பான சிகிச்சை உளநல மருத்துவர்களுக்கு தேவையானது.

1990 ஆம் ஆண்டில் பாக்சில் (Paxil) மருந்து உற்பத்தியாளர் கிளாசு ஸ்மித் கிளினே (GlaxoSmithKline) இம் மருந்து சமீக பதட்டத்தனை நீக்கும் என அறிவித்தது. "மக்கள் ஓவ்வாமை கொண்டவர்களாக உங்களையே கற்பனை" என்ற பொது விழிப்புணர்வு பிரச்சாரத்தின் துண்டுதலால் அவ்வாண்டில் இந்நிறுவனம் சமீக பதட்டம் தொடர்பான இம் மருந்தின் ஆய்வு மற்றும் விளம்பரத்திற்கு 92 மில்லியன் அமெரிக்க டாலரை செலவழித்தது. இது ஃபைசர் (Pfizer) அதே வரூடம் வையோகராவை பிரபலப்படுத்த செய்த செலவை விட 3 மில்லியன் அதிகமாகும். இதனால் சமீக பதட்ட நோய் தசீய அளவிலான மனநோயறிதலில், மனஅழுத்தம் மற்றும் மது அடிமை போன்ற நோய்களுக்கு அடத்தாக மின்னாவது பெரிய உளநல சிக்கலாக மாறியது. ஆய்வுகள் இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 15 விழுக்காடா என்றது. இது எட்டு பரீலில் ஓராவர் மருத்துவ சிகிச்சை பெற வணேடியவராகிறார் என உளநல மருத்துவர்கள் கபறியத்தை விட அதிகமாகும்.

இத்தகைய நோயறிதல் அபிக்கடி பொறுப்பற்றதாகவும், மனித தவறுகளையும் கொண்டிருந்தன. தங்களுடைய வடெகம் மற்றும் மடேபசேசு பதட்டம் போன்றவற்றிற்கு பாக்சில் (Paxil) அல்லது சலோலோப்ட் (Zoloft) போன்ற மருந்துகள் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பல குழந்தைகள் தற்கொலை எண்ணம் மற்றும் பிறதீ விரபக்க விளவைகளுக்கு உள்ளாயினர் என ஆய்வுகள் கண்டுபிடித்தன. ளுளசுஐ எனப்படும் இந் த வகை மனஅழுத்த நிவாரண மாத திரைகள் குழந்தைகள் மீது எப்போதும் சலோதனை செய்யப்படவில்லை. காலம் கடந்தபின் உணவு மற்றும் மருந்து நிர்வாகம் "இம் மருந்துகள் இளையோருக்கு தற்கொலை ஆபத்தோடு தொடர்புடையது" என மருத்துவர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் எச்சரிக்கை செய்யும் "கறுப்பு கட்ட" எச்சரிக்கையை மருந்து குப்பியில் பொறிக்க வழி செய்தது.

இப்படி மருந்துகளை சாப்பிட்ட குழந்தைகள் பலர் தற்கொலை எண்ணத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகி, அவர்களை கண்காணிப்பில் வைக்கப்பட வணேடிய நிலை ஏற்பட்டதால், இந் த மருந்துகளை அதிகம் பரிந்துரைக்கும் எண்ணம் குறைந்திருக்கும் என்று நினைப்பீர்கள். ஆனால் வலிமையான மருந்துகளை, சாதாரண குணநல சிக்கல்களுக்கு கட்ட பரிந்துரைக்கும் நிலை தொடர்ந்தது. அவ்வளவு ஏன், நாங்கள் இத்தகைய மருந்துகளை குறைந்த அளவில் பரிந்துரை செய்வதால்தான் தற்கொலை எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கபறி, முன்பு உணவு மற்றும் மருந்து நிர்வாகம் ஏற்பாடு செய்து ஓட்டப்பட்ட எச்சரிக்கை கறுப்புபெட்டி

Written by

Friday, 01 August 2008 14:53 -

என்பது வள்ளுவர் கூற்று. நோயின் அடிப்படையை, மலத்தை குறிப்பாக, சரியாக அறிந்து தெளிவதில் நடபெறும் குழப்பங்கள் பல. இதுவே வடிகம் மற்றும் சமீகப்பதட்டம் பற்றிய வரையறை புரிதல்களிலும் ஏற்பட்டுள்ளது என்பது உண்மை. ஓவ்வொரு மனிதரும் தனித்தமையுடையவராக இருப்பதால் உளவியல் நோயறிதலில் நிறு விழுக்காடா சாத்தியம் என்பது ஐயமே.

<http://tamil.cri.cn/1/2007/10/08/62@61722.htm>